

Ενημέρωση ενόψει του δικαστηρίου για το περιστατικό που συνέβη στις 26/12/2018 στην Εύβοια ανάμεσα σε εμάς και σε κυνηγό, που έγινε γνωστό από τα μίντια με τίτλο: «ζευγάρι οικολόγων επιτέθηκε σε κυνηγό και του πήρε το όπλο».

Το περιστατικό αφορά σε διαμάχη με κυνηγό που επιτελούσε εκείνη την ώρα το αγαπημένο του «χόμπι». Στην προσπάθεια μας να τον εμποδίσουμε από το να δολοφονήσει κάποιον ζώο, και αφού μάτια του ζητήσαμε επανειλημμένα να σταματήσει και να αποχωρήσει, επακολούθησε ένταση η οποία είχε σαν αποτέλεσμα, ένα κυνηγετικό όπλο πεταμένο κάπου μέσα στο δάσος, Αφού φύγαμε από το σημείο το συντομότερο δυνατό, προσπαθώντας να απομακρυνθούμε από τον εξοργισμένο κυνηγό, μας σταμάτησαν στη διαδρομή πλήθος από οχήματα της αστυνομίας και μας συνέλαβαν. Στο τμήμα μας γνωστοποιήθηκε ότι κατηγορούμασταν για ληστεία που αποτελεί κακούργημα και για κλοπή κινητού τηλεφώνου που αποτελεί πλημμέλημα. Αν κοιτάξει φυσικά κανείς τον ορισμό της ληστείας σε νομικό πλαίσιο θα καταλάβει πως η κατηγορία αυτή ουδεμία σχέση έχει με την πράξη μας καθώς κανένα σκοπό δεν είχαμε να ιδιοποιηθούμε την καραμπίνα. Ο ίδιος ο κυνηγός, μάλιστα, παραδέχθηκε πως η όλη διαμάχη είχε επίκεντρο την ψυχαγωγική του δραστηριότητα και γενικώς «οικολογικά» κίνητρα. Ταυτόχρονα, το όπλο βρέθηκε αργότερα εκεί που είχε πεταχτεί. Όσον αφορά στην κλοπή, η κατηγορία είναι εξίσου αβάσιμη. Εκτός του ότι το εν λόγω κινητό δε βρέθηκε πάνω μας, είναι εκ των ων ουκ άνευ πως το τελευταίο που θέλαμε εκείνη τη στιγμή ήταν να κλέψουμε το κινητό του κυνηγού.

Εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι σημαντικό ρόλο έχει διαδραματίσει στην υπόθεση τόσο ο τοπικός κυνηγετικός σύλλογος, της Ιστιαίας, όσο και η Δ' Κυνηγετική Ομοσπονδία Στερεάς Ελλάδος (Δ' ΚΟΣΕ) που έχουν αναλάβει τα νομικά έξοδα και την εκπροσώπηση της υπόθεσης. Αυτό προφανώς δεν αποτελεί κάποια έκπληξη όπως δεν αποτελεί έκπληξη και το ότι όπως δήλωσε η Δ' ΚΟΣΕ σε δημοσίευσή της «θα κάνει ότι είναι δυνατόν για την παραδειγματική τιμωρία των δραστών». Το ίδιο ζητάει δημόσια και με το ονοματεπώνυμό του και ο πρόεδρος του Κ.Σ. Ιστιαίας, ο οποίος δημοσίευσε ένα κείμενο γεμάτο ψέματα για την υπόθεση. Επιπλέον, εξίσου χαρακτηριστική είναι και η πρεμούρα του κυνηγετικού τύπου, τόσο του έντυπου όσο και του ψηφιακού, ο οποίος από την πρώτη στιγμή έσπευσε να δώσει έκταση στο ζήτημα, βγάζοντας τον κυνηγό που πόζαρε στον φακό πρώτη μούρη στις φυλλάδες και συγχαίροντάς τον για την «ψύχραιμη» στάση του. Προσπάθησε δε να τον θυματοποιήσει χρησιμοποιώντας ακόμα και την ηλικία του και παρουσιάζοντάς τον ως ένα αξιαγάπητο ηλικιωμένο που ενώ είχε βγει για τη συνηθισμένη του βόλτα, κατά την οποία τυχαίνει να κουβαλάει όπλο και να δολοφονεί, έπεσε το «παράλογο» θύμα δύο βίαιων και αδίστακτων δραστών. Είναι ξεκάθαρο πως, αν είναι να μιλήσουμε για θύματα και θύτες, τα μόνα θύματα στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι τα ζώα, ενώ αδυνατούμε να καταλάβουμε πως το να αποτρέψεις μια δολοφονία κάνει εμάς «ακράιες» και μετατρέπει το δολοφόνο από θύτη σε θύμα.

Επιπλέον, δε θεωρούμε τυχαίες ούτε τις σαθρές κατηγορίες που προτάθηκαν από την αστυνομία εις βάρος μας ούτε το γεγονός ότι αυτές έγιναν δεκτές από τον εισαγγελέα - κατηγορίες ξεκάθαρα εκδικητικές που καμία σχέση δεν έχουν με το τι συνέβη στην πραγματικότητα. Εξάλλου, η γενικότερη στοργική σχέση ανάμεσα στο κράτος και τους κυνηγούς αν μη τι άλλο δεν είναι κρυφή. Η σχέση αυτή κυνηγών με κράτος, υπουργεία και κομματικούς μηχανισμούς είναι γνωστή και από την φανερή συνεργασία κυνηγετικών συλλόγων με κρατικούς φορείς, με παραδείγματα το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας & Κλιματικής Αλλαγής με το οποίο συνεργάζεται και η Δ' ΚΟΣΕ, αλλά και η ΣΤ' Κυνηγετική Ομοσπονδία Μακεδονίας – Θράκης, η Γ' Κυνηγετική Ομοσπονδία Πελοποννήσου, καθώς και άλλες. Η σχέση αυτή ενίοτε διατυμπανίζεται και με την παρουσία βουλευτών και κομματικών εκπροσώπων στα διάφορα events που οργανώνουν ανά διαστήματα κυνηγετικοί σύλλογοι (κοπή πίτας και άλλα) την οποία φροντίζουν να τη διαδίδουν και με αναμνηστικές φωτογραφίες στις ιστοσελίδες τους. Τέλος, γνωστή είναι και η επιρροή που έχουν οι κυνηγετικοί σύλλογοι στις νομοθεσίες που ψηφίζονται στο κοινοβούλιο σχετικά με το κυνήγι, όπως είναι η ετήσια ρυθμιστική αρχή, με τους κυνηγούς ενίοτε να απειλούν σύσσωμοι με αποχή από τις κάλπες, μιας και οι κυνηγετικοί σύλλογοι αποτελούν μια αξιολάβητα ποσοτικά μερίδα ψηφοφόρων. Ενδεικτικό είναι, επίσης, ότι κατά τη διάρκεια των χριστουγέννων ενώ το επιβεβλημένο από το κράτος καθεστώς απαγόρευσης ίσχυε κανονικά για τον υπόλοιπο κόσμο που μπορούσε να βγει από τα σπίτια του μόνο με τους γνωστούς έξι κωδικούς μετακίνησης, στους κυνηγούς επιτράπηκε να βγαίνουν και να εξασκούν το συναρπαστικό τους «χόμπι».

Βέβαια, για να είμαστε δίκαιοι/ες πρέπει να πούμε ότι οι κυνηγοί δε δείχνουν να φέρονται αποτρόπαια μόνο σε -και να υποτιμούν τη ζωή μόνο των- μη ανθρώπινων ζώων, καθώς δεν ξεχνάμε ότι βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή στα σύνορα όπου και επιδόθηκαν στο αγαπημένο τους σπορ με θήρα αυτή τη φορά μετανάστες/τριες. Πράγμα που επίσης δε μας εκπλήσσει καθώς η λογική της υποτίμησης μιας ζωής ως κατώτερης και η -μέσω αυτής- δικαιολόγηση της βίας πάνω της δεν περιορίζεται στα μη ανθρώπινα ζώα αλλά αντίθετα εύκολα μεταφέρεται και στους ανθρώπους όπως βλέπουμε να συμβαίνει επανειλημμένα στην ιστορία.

Συνεχίζοντας, πιο συγκεκριμένα για τη δίκη μας, η οποία ορίστηκε δύο χρόνια μετά για τις 28.01.2021 στο Μονομελές Εφετείο Κακουρηγημάτων στη Χαλκίδα, αυτό που θέλουμε να καταστεί σαφές ότι στη δίκη αυτή δεδικαζόμαστε πρωτίστως ως άτομα που διέπραξαν τα ψεύδη με τα οποία μας κατηγορούν. Δικαζόμαστε ως άτομα που εναντιώθηκαν στη δολοφονία ζώων και αμφισβήτησαν με αυτό τον τρόπο το δικαίωμα των κυνηγών και των συλλόγων τους να σκοτώνουν. Γι' αυτό ζητείται και επιδιώκεται η παραδειγματική μας τιμωρία. Χαρακτηριστικές είναι άλλωστε οι δηλώσεις του προέδρου του τοπικού κυνηγετικού συλλόγου που έρχεται μόνος του σε αντιφάσεις αφού από τη μία αφήνει υπονοούμενα ότι σκηνοθετήσαμε όλο το περιστατικό προκειμένου να αποσπάσουμε μία κυνηγετική καρραμπίνα για «άλλες χρήσεις» ενώ έπειτα αυτοαναιρείται παραδεχόμενος ότι το περιστατικό στρέφεται ενάντια όχι απλά στον εν λόγω κυνηγό αλλά σε όλη την «κυνηγετική οικογένεια» που βάλλεται από «παράλογα» άτομα.

Ξεκαθαρίζοντας λοιπόν τη θέση μας σε σχέση με το περιστατικό δηλώνουμε ότι αυτό που πράξαμε, δηλαδή η προσπάθειά μας να προστατεύσουμε ένα ζώο από το να δολοφονηθεί ήταν μια ενστικτώδης κίνηση που κατά τη γνώμη μας θα έπρεπε να είναι αυτονόητη για κάθε άνθρωπο. Ωστόσο, δυστυχώς ζούμε σε μία κοινωνία με νόμους που επιτρέπουν τις δολοφονίες ζώων και στον αντίποδα ποινικοποιούν ενέργειες που προσπαθούν να προστατεύσουν ζωές. Όμως το να είναι κάτι νόμιμο δεν το κάνει και δίκαιο ή ηθικό. Όπως αντίστοιχα η νόμιμη δράση των δουλεμπόρων στο παρελθόν δεν σημαίνει ότι η δουλεία είναι δίκαιη και ηθική.

Κλείνοντας, καλούμε όσα άτομα και ομάδες συμμερίζονται το ζήτημα και το επιθυμούν να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στην υπόθεσή μας με όποιον τρόπο οι ίδιες κρίνουν. Ελπίζουμε κάποια μέρα το κυνήγι, αλλά και οι πολλές ακόμα βάνουσες ενέργειες στις οποίες υπόκεινται τα ζώα, να σταματήσουν να είναι κοινωνικά αποδεκτές και οι νόμοι που τις υπερασπίζονται να πεταχτούν στα σκουπίδια. Μέχρι τότε, να σταθούμε όλα μας, ατομικά και συλλογικά ενάντια στο κυνήγι, το σπορ των δολοφόνων.

ΚΑΜΙΑ ΖΩΗ, ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ Η ΜΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΩΤΕΡΗ Η ΑΝΑΛΩΣΙΜΗ.

ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΟΜΠΙ, ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ.

Δήμητρα κ Θεωρής, 08/01/2021

Υ.Γ. Παρακάτω θα βρείτε συνημμένο αυτό και το πρώτο κείμενο που είχαμε δημοσιεύσει τον Φεβρουάριο του 2019, λίγο καιρό μετά το περιστατικό σε pdf.